

Szeptember

1. *Szeptember 3.* – A délelőtti istentisztelet után beiratkozás hittanra és konfirmációs felkészítésre
2. *Szeptember 5. 17.00* – Presbiteri gyűlés Tiszaszigeten
3. *Szeptember 8-10.* – Tágas Tér Fesztivál, Szeged
4. *Szeptember 10.* – Hittan évnyitó családi nap a délelőtti istentisztelet után:
 - a) előadás: Magyar reformátorok (Kereskényi Sándor)
 - b) gyülekezeti ebéd
 - c) háromgenerációs családi vetélkedő
5. *Szeptember 15. 18.00* – Bűnbánati istentisztelet
6. *Szeptember 17. 10.00 és 18.00* – Istentisztelet úrvacsorai közösséggel
7. *Szeptember 23. 9.30* – Presbiteri konferencia, Szentes

Imádkozunk

- az iskolai hitoktatásért, a hitoktatókért és a hittanra járó gyermekekért!
- és kérjünk bölcsességet Istentől, hogy hitben járó és rátermett presbitereket válasszunk a következő ciklusra!
- Adjunk hálát meghallgatott imáinkért!

„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12)

Kézfogás

Missziói hírlevél
2017. szeptember 3.
5. szám
www.honvedter.ref.hu

Bemutakozás

Dajka Zsanett vagyok, hatodéves teológus–lelkész szakos hallgató a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen, jelenleg segédlelkész a Szeged-Honvéd téri gyülekezetben.

Néhány száraz adat, amit talán tudni „kell” rólam: Kisvárdán születtem szüleim második gyermekeként. Édesanyám szerint nagyon jó gyerek voltam, mindenben segítettem, szorgos, ragaszkodó, ám fiús természetű. Nem játszottam rózsaszín dolgokkal, nem babáztam, sokkal inkább gyakorlatias, a világra nyitott kislány voltam. A gimnáziumi éveim (2007-2011, Bessenyei György Gimnázium és Kollégium.) alatt megtapasztalt sok igazságtalanság egyre jobban erősítette a teológia iránti vágyamat.

Tizennyolc éves koromban elkerültem otthonról. Megviselt a családom hiánya, sírva tanultam héberül, és ha otthon voltam, sírtam az istentiszteleteken. Mindeközben mégis teljes békesség lakott a szívemben. Életem egy új szakaszában voltam és éreztem, hogy isteni próbán vagyok. Hazudnék, ha azt írnám, nagy, páli fordulatot éltem meg a teológiai éveim során, – végeztem a dolgom annak rendje és módja szerint. Megtiszteltetésként éltem meg, hogy egy ilyen egyetemen lehetek hallgató.

Ami fontos még: van két testvérem, akiket nem adnék senkiért. Életem meghatározó személyeként tekintek nevelőapámra, akit igazi apukámként szeretek. A személyiségemről: nagyon szeretek beszélni, gyakorlatias, segítőkész és érzelmes lánynak tartom magam.

A bemutatkozás nem könnyű dolog, sokkal jobban szeretném, ha a gyülekezeti tagok saját tapasztalatuk alapján alkotnának képet rólam.

Dajka Zsanett

Beregdaróci csendes napjaink

Lehet, csak én voltam igen-igen tájékozatlan, de be kell vallanom: korábban nem hallottam Beregdarócról...A június végi ötnapos ott-tartózkodás után viszont nem fogom elfelejteni! Gyülekezetünk idén lelkészeink vezetésével ebben az alig 850 lelket számláló faluban szervezte meg a daróci csendesnapokat. Noha a programok igen gazdagok voltak, a testvérek minden különösebb nehézség nélkül „teljesíthették” ezeket, hiszen a reggeli áhítatok, a bibliaórák, az énektanulás és az esti áhítat mellett jutott idő a felfrissülésre (feszített víztükrös úszómedence állt a rendelkezésünkre a Hét Csillag Szálloda parkjában), de a délutáni fakultatív kirándulások is rengeteg élménnyel szolgáltak.

Nehéz lenne felsorolni, hogy az öt nap alatt mennyi és milyen neves történelmi, kulturális, néprajzi vonatkozású helyen jártunk, de a teljesség igénye nélkül azért néhányat mindenképpen megemlítek. Tákos – az 1766-ban épült református temploma, „mezítlábas Notre Dame” a magyar népi építészet egyik gyöngyszeme, melyhez hasonló kazettás mennyezetű Isten házát a kárpátaljai Csetfalván láthatunk. Mindkettőnek Asztalos Lándor Ferenc volt a készítője. Csaroda – a „mosolygó szentekkel”, Beregdaróc a tájházzal és a szövőműzeummal. Aztán Tarpa – ahol Bereg legnagyobb református templomát csodálhattuk meg. Itt találkozhattunk Zeke Zsuzsa testvérünkkel is, aki korábban gyülekezetünkben szolgált, és most családjával gazdag vendéglátásban részesített bennünket. A Tarpai-Nagyhegyen láthattuk hazánk egyik legszínesebb madarát, a gyurgyalagot is (2013-ban az Év Madara címet nyerte el!). Tiszacsécsén jártunk a Móricz Zsigmond Emlékházban (ma hivatalosan ezt jelölik meg a jeles magyar író szülőházának, tudniillik, a Móricz-családnak akkortájt három háza is volt a faluban, így csak később „egyeztek meg” abban, hogy melyikben is született...)

Túristvándiban egy igazi, működő vízimalmot láttunk, sokan közülünk először jártak egy ilyen ipari műemlékben. Cégénydányádon nemcsak a Kölcsey-Kende kastély múltjával és jelenével ismerkedhettünk, hanem ellátogattunk az ottani református templomba is, csakúgy, mint Szamosújlakon. Hazafelé útba ejtettük Szatmárcsekét, ahol Kölcsey Ferenc 1823. január 23-án megírta a Himnuszt, s az egyedülálló csónakos fejfás temetőben lévő síremlékénél fejet hajtottunk a költő emléke előtt. Utolsó állomásunk pedig sok a viszontagságot megélt és az 1997-ben csodálatosan felújított sonkádi református templom volt. A Túr-parti település temploma a restaurációs munkálatokat követő évben kiérdemelte

az Európa Nostra-díjat, amelyet csak a kivételes építészeti felújítások kapnak meg az öreg kontinensen.

Igazi felüdülés, lelki feltöltődés volt a június végi öt nap. Mondjunk is hálát érte a Teremtőnek: Soli deo gloria.

Kisimre Ferenc

Hívogató

Gyülekezetünk Szegedi Kis István Kórusa hívja és várja soraiba azokat a Testvéreket, akik szeretnek énekelni, szeretik egyházközségünket és szeretik egymást. Dicsérjük közösen és örömmel az Urat! Jézus biztatásával: **"Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük."** (Mt 18,20)

Hittantáborban voltam

Ezen a nyáron a tizenhetedik hittantábort szervezték meg lelkészeink. Ebben az évben is Oláh János testvérünk zánkai nyaralójában volt a szálláshelyünk.

Én pedig mint segítő, a "legtapasztaltabb korú nagymama" 😊, felvállaltam e kis beszámoló megírását erről a felejthetetlen és áldott hétről.

Reggelente a "SZEGEDI SANYI RÁDIÓ"ébresztő hangja, a torna és az áhítat indította a napot. A bibliai foglalkozás, az időnkénti ebédfőzés, a strandolás, az esti áhítat, az imádság, az énekes tábortűz és az esti bújócška színes percei maradandó emléket hagytak mindannyiunkban. Eközben egy-egy meglepő kedvesség, elcsodálkozó vagy tanácskérő szempár, meglepetést hordozó angyali törődés, őszinte beszélgetés – mind-mind megannyi ajándék volt számomra.

Megköszönöm Istennek ezeket a szeretetben, békességben töltött napokat, azt, hogy velünk volt, vigyázott ránk és folyamatosan átölelt bennünket, gazdagította lelkünket.

Szeretettel: **Rózsa néni**